

Οι δύο αντίπαλοι ύποκρίνοντο ότι δὲν μᾶς ἔθλεπον ἔφαντοντο ὀλίγον μεριμνῶντες διὰ τὴν παρουσίαν μας. Εὐωνεῖας δὲν θέλοντας ἀνταλλάξει τὴν θέσιν μου μὲν ὀλόκληρον θησαυρὸν. Ἐπαλινθρόμησα χλία πεντακόσια ἑτη και παρευρισκόμην εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ μεγάλου λαοῦ, εἰς τὴν πόλιν τῶν Καισάρων, καὶ ἐπὶ τῶν Σαθμίδων τοῦ ἀμφιθεάτρου τοῦ Νέρωνος.

Ἐνταυθα τὸ θέατρον ἦτον ἡ ἔρημος τῆς Σαχάρας, οἱ ἀθληταὶ πάνθηρ καὶ τίγρις, οἵτινες ποτὲ δὲν ἐγνώρισαν τὴν δουλείαν, δύο νεοί καὶ ὥρμαλαιοι θῆρες, οἵτινες ἐρρίθησαν ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου διὰ συγχρόνου δρῆς.

Οἱ σιαγόνες δάκνονται, οἱ ὅνυχες ἐμπήγονται; εἰς τὰς σάρκας. Τὰ στήθη των συνηνώθησαν καὶ αἱ δύω καρδίαι προσκρούονται εἰς τὸν αὐτὸν παλμόν. Ἐλεγχοὶ δύο φίλοι, μὴ θέλοντες πλέον νὰ χωρισθῶσι, ἢ μᾶλλον δύο ἀδιάλλακτοι ἔχθροι, ὃν ὁ εἰς θέλει μείνει δρθιος, ὅταν δὲ τερπος θέλει κυλισθῆ κατὰ γῆς.

Μὴ φρονεῖτε, ότι ἡ ἀκινησία ἔκεινη εἶναι ἡ γαλήνη ἐνυπάρχει εἰς αὐτὴν λύσσα τρομερά. Ἐν τούτοις ἡ ἄμμος ἐβάφη ὑπὸ αἴματος, ἀλλ’ ἡ ζωὴ τοιούτων πολεμιστῶν δὲν τελευτᾷ δι’ ἐλαφρῶν μόνων πληγῶν. Οἱ, τι εἶναι σκληρὸν δυσκόλως θανατοῦται. Οἱ κεραυνὸς μόνος δύναται νὰ σταματήσῃ τὸν παλμὸν τῶν ἀρτορίων τοῦ λέοντος καὶ τῆς τίγρεως.

Ἀπαντήσασα ἀντίσαν, εἰς ἦν δὲν εἶναι συνηθισμένη τὴν τίγρης ἀπομακρύνεται καὶ φάγυται θέλουσα γὰ τι-

ναχθῇ δι’ δλης τῆς ὄρμης της. Οἱ πάθη ἀναπνέει καὶ αὐτὸς καὶ λείχει το πληγάς του. Κατ’ αὐτὴν δὲ τὴν στιγμὴν τὴς ὄρμης κατὰ τῶν δύο νεοσσῶν φονεύει τὸ πρώτον διὰ τῶν ὄδόντων, τη συντρίβει τὸ ἔτερον καὶ ἐπαναστρέφεται διὰ ν’ ἀπολαύσῃ τοῦ θριάμβου της.

Άλλ’ ὁ θριάμβος της δὲν θέλει εἰσθιαρκής. Οἱ πάνθηρ ἀνορθοῦται θηρώδης... Βλέπει τοὺς δύο νεοσσῶν του νεκρούς καὶ γίνεται λέσινα. . . Η τίγρης δὲν θὰ ιδῇ πλέον τὴν ζωὴν.

Ηθέλγει νὰ ἐλεήσωμεν τὸ ἄγριο θηρίον, ἀλλ’ ἡ σφαῖρα τοῦ Σιγγαές ἀλλως εἶχεν ἀποφασίσει καὶ τέσσαρα πτώματα ἐγένοντο τὴν ἐπιοῦσαν θορὰ τῶν πειναλέων θηρίων τῶν θανατηφόρων ἔκεινων ἐρήμων.

Ἐπρεπε νὰ ιδῇ τις τὴν κίνησιν τῆς συνοδίας, προσεκτικής καὶ σιωπηλῆς μέχρι τῆς συγκῆς ἐκείνης. Άνδρες καὶ γυναικεῖς ἐπανέλαβον τὰς διακοπέσσας συνδιαλέξεις των καὶ ἡ διήγησις τῆς φρικτῆς ἐκείνης πάλις ἦν εἰς τὰ στόματα ὅλων.

Οὐδεμίχ διέφυγεν αὐτοὺς λεπτομέρεια τοῦ τραγικοῦ τούτου ἐπισοδείου καὶ ἔχαιρον γενόμενοι αὐτόπται, ὡς νὰ μὴ προεμήνεις καταστροφήν τινα τὸ αἰματηρὸν τοῦτο προοίμιον!

Άλλα τὸ περιεργότερον θέαμα ἦτο τὸ παριστανόμενον ὑπὸ τῶν ἵππων καὶ τῶν καμηλῶν. Ἔνσωρ διηρκεῖ ἡ πάλη, διετήρησαν ἐντελῆ ἀκινησίαν, συμμαζωμέ-

νοι εἰς στενωτάτην περιοχήν. Μόνον ἡθέλετε ιδεῖ ἐκ τῆς φρικιάσεως τοῦ δέρματός των, τῆς πυρετώδους ἐντάσεως τῶν μυώνων των, διτε ἐκυριεύοντο ὑπὸ τρόμου μεγάλου. Τί δέ; μόλις ὁ θάνατος κατέλαβε τὰ τέσσαρα πτώματα, καὶ κάμηλοι καὶ ἵπποι ἐννόησαν τοῦτο, καὶ δλοι ἀνωρθώθησαν ἀτάραχοι καὶ ἥσυχοι. Τὰ μέλη των ἐπανέλαβον τὴν φυσικὴν ἐλαστητά των, καὶ ώμοιάζον ὡς ἡμέρα τινα κτηνὴ ἐγειρόμενα κατόπιν ὑπνου ἡσυχοτάτου.

Άλλ’ ὁ ἥχος τῆς σάλπιγγος ἀνήγγειλε τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἡ συνοδία διευθύνθη πρὸς ἄκτον.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΡΜΠΑΝ.

Ο τολμηρὸς αεροναύτης Κ. Αρμπάν ἐξετέλεσε τὸ ταξείδιόν του, διελθὼν εἰς τινας ὥρας ἑκατόν καὶ τέσσαρας λεύγας αἵτινες χωρίουσι τὴν Μασσαλίαν ἀπὸ τὸ Τουρένον.

Τὸ ταξείδιόν τουτο εἶναι ἐκ τῶν πλέον κατατηκτικῶν ὅστις ἐγένοντο μέχρι τοῦδε ἀγαπέσσου τῶν ἀν-

καν. Μεταφράζομεν ἐνταῦθα, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν πολὺ τὴν πηξίδα μου, καὶ ἀνεκάλυψα τὸ Λευκὸν τῆς τὴν περίεργον διήγησιν τῆς ὄδοιπορικῆς τοῦ ἀερού τούτου τούτου περιγραφῆς, δημοσιευθεῖσαν εἰς τινὰ σημειρίδα τῆς Μασσαλίας.

· Ἀναγράφεται, γράφει ὁ Κ. Ἀρμπάν, τὴν κυριακὴν τῆς 2 Σεπτεμβρίου, περὶ τὴν ἔκτην ὥραν καὶ ἡμισέστιν τῆς ἑσπέρας ἀπὸ τὸν Πύργον τῶν ἀνθέων, διῆλθον εἰς δύο ὥρας τὸ δάσος τοῦ Ἐστεμέλ, καὶ αἱ δοκιμαὶ τὰς ἀπολαὶς ἔκαμον μοὶ ἀπέδειξαν ὅτι εὑρισκόμην εἰς ὕψος τεσσάρων χιλιετῶν μέτρων. Ἡδη ἡ θερμοκρασία ἔγειντο ψυχραὶ καὶ ἤηραι καὶ τὸ ἐκατόμμυρον θερμόμετρόν μου ἐσημείων τέσσαρας θαμοὺς κατωτέρω τοῦ μηδενικοῦ.

· Οἱ πνέων ἄνεμος ἦτον ζεφυρόνοτος καὶ μὲ ἔφερε πρὸς τὴν Νίκαιαν. Εὔρεθην, ἐν διαστήματι σχεδὸν δύο ὥρων, περικυλλωμένος ἀπὸ νέφη πυκνότατα ἐκτεινόμενα κάτωθέν μου· ἡ μηλωτὴ μου δὲν ἤρκει νὰ μὲ προσφύγῃ ἀπὸ τὸ ψύχος, ἀπὸ τὸ ὄποιον ὑπέρφεραν πρὸ τῶντων οἱ πόδες μου. Ἀπεφάσισα μολαταῦτα νὰ ἔξαλον θύητρω προβάνων, καὶ μάλιστα νὰ ὑπερέσθῃ τὰς ἀλπεῖς, αἵτινες καθά ἐγίνωσκον δὲν ἀπεῖχον πολὺ τοῦ μέρους ὅθεν εὑρισκόμην. Τὸ ἔρμα μου ἤρκει νὰ μὲ ὑψώσῃ ὑπεράνω τῶν υψηλοτέρων ὅρεων. Τὸ ψύχος ηὗξανεν, ὁ ἄνεμος ἤρχιζε νὰ τακτοποιῆται, ἡ σελήνη μὲ ἐφωτίζεν ὡς ὁ ἥλιος ἐν πλήρῃ μεσημβρίᾳ. Βίγιον φύάσει ὡς τοὺς πρόποδας τῶν Ἄλπεων· αἱ χιόνες, οἱ καταρράκται καὶ οἱ βύκκες ἐσπινθηροῦσθούν, τὰ δέραθρα καὶ οἱ δράχοι ἀπετέλουν δύκους μελανούς, οἵτινες ἔχρησίμευον ὡς σκιαὶ τῆς γιγαντώδους ταῦτος εἰκόνος.

· Οἱ ἄνεμος ἐναντιοῦτο εἰς τὴν τακτικὴν πορείαν μου, ἤμην ἡναγκασμένος ἀλληλοδιαιδόχως νὰ καταβαίνω καὶ νὰ ὑψοῦμαι διὰ νὰ ὑπερβαίνω τὰ ὅρη, ἀτιναὶ ἐπαρουσιάζοντο ἀπαύστως. Ἡτον ἡ ἐνδεκάτη ὥρα τῆς νυκτὸς, ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν κορυφὴν τῶν Ἄλπεων· ὁ δῆλος ἐγένετο ἐλέυθερος, καὶ ἡ πορεία μου τακτική. Τότε ἐφόρτισαν νὰ δειπνήσω.

· Εὑρισκόμενος εἰς ὕψος 4,600 μέτρων ἐχρεώστουν, ἐκάνων, νὰ ἔξακολουθήσω τὸ ταξειδίον μου καὶ νὰ φάσω εἰς Πεδεμόντιον. Δὲν ἔβλεπον ἐνώπιόν μου παρὰ χάσος, καὶ ἡ κατάβασίς μου εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἦτον ἀδύνατος. Ἀφοῦ ἐδειπνησα, μοὶ ἐπῆλθεν ἡ ἴδεα νὰ φύω τὴν κενὴν φάλλην μου ἐν μέσῳ τῶν χιόνων τούτων, ὥστε ἔχων ποτὲ τολμηρός τις ὄδοιπόρος ἀναβῆσθαι τοῦ ὄρους· ἔκεινον νὰ εὕρῃ ἵχος τὸ ὄποιον νὰ τὸν δέσμωθηρη ὅτι ἔτερος πρὸ αὐτοῦ εἴλει κατοπτεύσει τὰ μέρη ταῦτα τὰ ὅλως ἀκατοίκητα.

· Περὶ τὴν μίαν ὥραν καὶ ἡμισέστιν τῆς πρωΐας, εὐθίην ὑπεράνω τοῦ ὄρους Βίζο, τὸ ὄποιον ἐγνώριζον διάτι τὸ εἶχον ἀνερευνήσει, κατὰ τὸ πρῶτον εἰς τὸ Πεδεμόντιον ταξειδίον μου· ὁ Πάδος καὶ ὁ Δουρέντιος ἐκεῖθεν λαμβάνουσι τὴν πηγὴν των. Ἀνεγγνώσις τὴν θέσιν καὶ ἀνεκάλυψα τὰς μεγαλοπρεπεῖς πεδιάδας του. Πρὸ τῆς δεσμούτητος ταύτης, παράδοξον φυινόμενον ἀντικατοπτρισμοῦ, προελθόν ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς σελήνης ἐπὶ τῶν χιόνων καὶ τῶν νεφῶν, μὲ ἔκαμε νὰ πιεύσω διτεύχησιν εἰς πέλαγος. Ἐν τούτοις ὁ δυτικὸς ἀνεμός εἴλει παύσει τοῦ νὰ πνέῃ, καὶ αἱ ἀκροίεις παρατηρήσεις μου μὲ ἐδείκνυον διτεύχησιν δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ εὑρισκομαι ἀνωθέν τῆς θαλάσσης. Οἱ ἀστέρες ἐξείθουν (Φυλλάδιον 52, Τόμ. Γ').

Οὐρος, τοῦ ὄποιον ἡ θέσις μὲ ἐδείκνυε μετὰ δεσμούτητος διτεύχησιν τὸ Τουρίνον. Τὸ Λευκὸν Όρος, εἰς τὸ ὄψος τοῦ ὄποιον εὑρισκόμην καὶ εἴχον πρὸς τὰ ἀριστερά μου, προέκειτο ὅλων τῶν νεφῶν καὶ ὁμοίαζεν ἐκτεταμένον τμῆμα κρυστάλλου σπινθηροβούντος μυρία φῶτα.

· Τὴν δευτέραν ὥραν καὶ τρία τέταρτα, τὸ ὄρος Βίζο, τὸ ὄποιον εἴχον ὅπισθέν μου μὲ ἐδείκνυε μετὰ δεσμούτητος διτεύχησιν τὰ πέριξ τοῦ Τουρίνου. Ἀπεφύσισα νὰ καταβῶ, καὶ κατώρθωσα τοῦτο ἀνευ οὐδεμιᾶς δυσκολίας, ἔχων ἀκόμη ἔρμα εἰς τὴν διάθεσιν μου ἵνα ὑπάγω μακρότερον. Κατέβην πλησίον ἐκτεταμένης τινος ἐπαύλεως, πολλοὶ κύνες τῆς φυλακῆς μὲ περιεκύλωσαν, καὶ ἡ μηλωτὴ μου μὲ διεφύλαξεν ἀπὸ τὰ θωπεύματά των. Αἱ ὄλακαί των ἔξύπνησαν τοὺς κατοίκους, οἵτινες θαυμάσαντες μᾶλλον ἡ τρομαζανες διὰ τὴν ἐμφάνισίν μου, μὲ ἥνοιξαν καὶ μὲ εἰπαν διτεύχησιν δύο ὥραι καὶ ἡμισέστιν τῆς πρωΐας, διτεύχησιν εἰς τὸ χωρίον Πιούμ-φόρτε πλησίον τοῦ Στουμπίνι, ἀπέχοντος ἐξ χιλιόμετρα τοῦ Τουρίνου.

· Διήνυσα τὸ ἐπίλοιπον τῆς νυκτὸς εἰς τὴν ἐπαυλινήν, καὶ τὴν πρωΐαν οἱ χωρικοί μὲ ὡδήγησαν παρὰ τῷ δημάρχῳ, διτεύχησιν μοὶ ἐδώκε αποδεικτικὸν πιστοποιοῦν τὴν ἀφίξιν μου κτλ.

· Ἐφθασα εἰς Τουρίνον τὴν ἐννέατην ὥραν τῆς πρωΐας καὶ ἀφοῦ ἐσυσκέψατα τὸ ἀερόστατό μου καὶ τὸ σκάφος μου (nacelle), ἐσπευσα νὰ γράψω πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Πύργου τῶν ἀνθέων, διπλαὶς καθησυχάστη τὴν σύζυγόν μου, τοὺς φίλους μου καὶ τὸ κοινόν τῆς Μασσαλίας, τὸ ὄποιον ἤδηνατο νὰ ἐνδιαφέρεται πρὸς ἐμέ. Μετέβην ἀκολούθως παρὰ τῷ Κυρίῳ Bois-le-Comte πρέσβει τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διτεύχησιν μοὶ ἐχορήγησε διαβατήριον καὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τῆς πρωΐας παρευρέθην εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Θεομήτορος ὃπου ἐτελεῖτο ἐπικηδειος ἀκολουθία, πρὸς τιμὴν τοῦ θανάτου τοῦ Καρόλου Αλβέρτου. Μετὰ τὴν τελετὴν ἐγένετο ἐπιθεώρησις τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς καὶ τὴν ἐσπέραν ὑπῆρχον εἰς τὸ θέατρον τοῦ Τουρίνου, ἀναλογιζόμενος ἄκων διτεύχησιν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν εὑρισκόμην εἰς ὕψος ἐκατὸν τεσσαράκοντα λευγῶν ὑπεράνω τοῦ Πύργου τῶν ἀνθέων τῆς Μασσαλίας. !

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΤΡΟΦΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ

ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ.

Dis moi ce que tu manges et comment tu le manges, je te dirai qui tu es.
(Proverbe Francais)

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ίκανὸν νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν παντὸς ἐμβριθοῦς πνεύματος, παρέχον ὅλην σκέψεως εἰς τε τὸν φυσιολόγον, καὶ τὸν φιλόσοφον, καὶ τὸν ιστορικὸν, καὶ πάντα διτεύχησιν ἐρευνῶν τὴν ἀλήθειαν, ζητεῖτε ἵνα ἔξακριβώσητε καὶ καταφύγητε τὰς τοσοῦτον δυστλήπτους καὶ κεκαλυμμένας σχέσεις τῆς ὅλης μετὰ τοῦ ἄλλου, τοῦ ὄργανικοῦ κόσμου, μετὰ τοῦ διανοητικοῦ. Ἁδηνάτο τις Ειδίλιον ὄλοχληρον νὰ γράψῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀλλ' αὔτε καιρός, αὔτε ὁ τε-